

březen 2021

párek

KNIHOVNA!!!

párek

časopis Knihovny města Ostravy, p. o.

č. 3, 2021

ročník XXI.

šéfredaktor: Bohdan Volejníček

grafika: Bohdan Volejníček

Anežka Chudejová

korektury: Jana Martiníková

email: parek.kmo@gmail.com

1 **let**
KNIHOVNY !!!

menu

Entrée	4
Recenze:	
Nečekej záchranné lano	5
Hvězdy na cestě	9
M jako máma	11
Nůž	13
Kočka na cestách	16
Malá ochutnávka z knižních novinek	
hudebního oddělení	19
Tipy z dětských knihoven	24
Knihovna Podroužkova	28

entrée

Může se zdát, že současný svět a situace není zrovna pozitivní, samá omezení, lockdowny, tisíce nemocných atd. Ale i v této pochmurném době se dějí dobré věci. Přestože peníze teď chybí všude, veřejné investice jsou odsunuté, podařilo se několik věcí, které určitě ostravské čtenáře přinejmenším potěší. Už na konci loňského roku se v Porubě spustil první poeziomat v Ostravě. Před knihovnou na Opavské ulici stačí zatočit kličkou a vybrat si jednu z dvaceti básní či písní našich regionálních autorů. Tedy další netradiční způsob prezentování kvalitní regionální tvorby. Ale největším úspěchem je únorové otevření zrekonstruované knihovny na Podroužkově ulici v Porubě. Stala se tak nejen nejnovější knihovnou v Ostravě, ale snad i na severu Moravy vůbec. K tomu je to nejmodernější pobočka KMO, ve dvou podlažích, s RFID technologií, vlastní kavárnou (!!!) a úžasně vybavenou dětskou knihovnou. A můžete si v ní půjčit i knihy, které vám v tomto čísle přibližujeme.

Bohdan BoboKing Volejníček

1♥♥ let
KNIHOVNY !!!

Nečekej záchranné lano

Eva Kotarbová

text: Aneta Bartoníková

Ostravská autorka Eva Kotarbová (1948) přichází po šesti zdařilých básnických sbírkách se souborem povídek *Nečekej záchranné lano*. Ve své dosavadní básnické tvorbě se vedle motivů spojených s rodným krajem věnovala také tématům souvisejícím s životním cyklem a mezilidskými vztahy na jeho pozadí. Na motiv míjení života navazuje také ve své prozaické sbírce, jež je uvozená citátem Sigmunda Freuda: „V drobných věcech se spolehni na rozum, ve větších věř srdci.“

Sbírka obsahuje šestnáct textů. První výrazně vybočuje z řady jak svou typografickou úpravou, vypravěčským stylem, který výrazně připomíná báseň v próze, ale také obsahem. Působí na čtenáře jako jakási předmluva, v níž autorka ve skromnosti obhajuje svůj záměr pro vydání sbírky povídek, k němuž ji inspirovala autorka D.F. (Daniela Fischero-ová), i přestože je přesvědčena, že nemůže dosáhnout stejných kvalit jako autorka.

Následujících patnáct povídek na úsporné ploše zrcadlí na první pohled všední den jedince, který je určitým způsobem vyrušen ze své všednosti a donucen vybočit ze svého stereotypu, což vede k zamyšlení a bilancování nad životem. Oním bodem zlomu jsou nejrozumnější motivy od blízkého setkání se smrtí, nevěrou či něčím naprosto banálním, jako například vyslechnutí odpovědi na otázku, co budou spolužačky z kurzu angličtiny dělat o vánočních svátcích.

I přestože působí sbírka výrazně žensky, řeší především ženská témata, spojená s životním cyklem ženy, hlavními hrdinkami většiny povídek jsou ženy různých věkových kategorií, tak v několika povídkách je tento koncept rozbitý mužskými protagonisty (Jasně, mlčeti zlato, Sypou mě do důlků, Laskavá vidina naděje).

U některých povídek je jasně dané, že na sebe obsahově přímo navazují, u jiných můžeme jenom odhadovat, zda se jedná o takový přesah, či pouhou shodu jmen postav (například jméno Mirek se nachází hned v několika povídkách, není jasné, zda se v některých jedná o stejnou postavu, či je to jenom náhoda).

Sbírka jako celek nepůsobí komplexně, netvoří ucelený cyklus spojený konkrétním motivem ani jasnou pointou. Nelze najít jednotící význam, který by se táhl skrz všechny povídky. I když motiv smrti a stárnutí je obsažen ve většině textů, jsou zde povídky, které z tohoto konceptu naprosto vybočují. Povídky nejsou časově ukotveny v určitém období, protože se zdá, že to není podstatné pro jejich univerzální použitelnost, ale jsou zde cítit patrné odkazy na minulý režim, který je vnímán apoliticky (výjimkou je částečně povídka Byl to jen malý sen – studentka vzpomíná na profesora, který se rozhodl nepodepsat souhlas s okupací), spíš jen jako jakási kulisa či připomínka minulých životů.

Název sbírky Nečekej záchrané lano je zvolen podle nejrozsáhlejší povídky. Ani ta však neposkytne čtenáři klíč k pochopení celku, protože motiv záchraného lana se v dalších povídkách doslovně i tematicky hledá jen velmi kostrbatě, často by bylo nutné sáhnout k nadinterpretaci. Kamarádky Karla a Soňa se společně účastní výslapu v rakouských Alpách. Turistická skupina je vedena padesátníkem Jirkou, napraveným svůdníkem atraktivních klientek, kterého zaujala právě Karla. Při výslapu na ledovec obě ženy bilancují své dosavadní životy. Zatímco rozvedená Soňa touží po milostném dobrodružství s Jirkou, Karla po smrti manžela nemá o muže zájem. Obě zůstaly za rozdílných okolností na všechno samy, citově i finančně vyprahlé, přičemž každá řeší svou situaci odlišně. Soňa udržuje výhodné vztahy s muži, kteří jí finančně sem tam vypomůžou, i za cenu ztráty vlastního pocitu důstojnosti, již si jako rozvedená matka dvou dětí snaží příliš nepřipouštět. Karla finanční potíže řeší sama, ke své práci si přibírá ještě nějakou navíc, aby se zvládla postarat o sebe i syna. Protipólem životem zkušených žen středního věku je sedmnáctiletá Yveta, doposud nezkušená, bezstarostná, využívá své předstírané neschopnosti, aby upoutala pozornost jakéhokoliv muže. Jirka ji upozorní, že se musí spoléhat na sebe a neočekávat záchrané lano, což se jí málem stane osudným. Nebezpečí pádu Yvety opět donutí ženy zamyslet se nad tím, jak vedou svůj život. Obě se dostaly do bodu, kdy se budou muset rozhodnout, zda budou dále pokračovat stejným způsobem nebo svůj život rapidně změnit - Karla, která by měla přijmout záchrané lano v podobě vztahu s Jirkou, a naopak Soňa by se ho měla vzdát a najít opět svou důstojnost.

V jednotlivých textech je patrný autorčin sklon k reportážnímu stylu. Místy až překvapivá bohatost motivů a detailů odkazuje k autorčině dosavadní literární tvorbě. Toto téměř až banální prožívání všednosti je prokládáno výrazně filozofujícími pasážemi, jež však nejsou dotaženy do

žádného výrazného významového přesahu. Existenciální úvahy se pohybují v mezích běžného bilancování jednotlivce nad svým životem a často se pohybují na samé hranici klišé.

Je patrné, že autorka měla osobní pohnutku a ambici k vydání prozaické sbírky, proto pravděpodobně zvolila sesbírání již vzniklých textů, avšak nepovedlo se vytvořit silný, komplexní celek se silnou myšlenkou a pointou.

KOTARBOVÁ, Eva. Nečekej záchranné lano.

Ostrava: AMOS repro, spol. s r.o., 2021. 118 stran.

Hvězdy na cestě

Karin Krajčo Babinská

text: Dana Butorová

Karin Krajčo Babinská vydala svou třetí knihu a dlužno říct, že ač nepatří mezi ty náročné, je třeba jí přiznat čtivost. Příběh, který krásně plyne a zpočátku se tváří velmi odpočinkově, vás vtáhne do malých i větších rodinných dramát. Sama autorka přiznává, že se jí při vlastní tvorbě coby režisérce odvíjí před očima film a ten přepisuje do knižní podoby. A funguje to i opačně – ve čtenářově mysli zlehka běží film s hlavními hrdiny Igorem a Vandou.

Igor - slavný herec, muž užívající si života plnými doušky a ne zcela odpovědně se stavějící k rodinnému životu. Zprvu máte problém cítit k němu jakési sympatie. Vše se ale začne měnit ve chvíli, kdy jeho matka umírá na Krétě a přeje si, aby její popel rozptýlili na oblíbeném místě právě syn Igor a vnučka Vanda. Dva lidé, otec a dcera, on známý herec, ona úspěšná spisovatelka a blogerka, kteří si k sobě dosud nenašli cestu.

Příběh Vandy je obestřen dávným tajemstvím, které vyústilo v tragédii a následně ve Vandino postižení. Štěstí nenachází Vanda ani

ve vztahu s manipulativním a násilnickým manželem. Jeho chování se začíná projevovat na Vandině psychickém stavu a nikdo netuší, že za vtipnou moderátorkou talkshow se skrývá uzlíček nervů, toužící po odpočinku a hlavně úniku z nefungujícího manželství.

Igor i Vanda však potkávají na Krétě své štěstí, byť krátké, ale o to silnější. Igorovo štěstí se ukáže v podobě křehké nemocné Anny a Vandinu v podobě zamilovaného pianisty Matea. A ono je nasměruje – nasměruje k těm správným životním rozhodnutím. Že se vám to nikdy nestalo? Ale běžte!

Karin Krajčo Babinská propaguje svoji knihu pomocí krásného motta: „Každý má svůj příběh, ale my ho nikdy nevidíme celý.“ Tuto myšlenku také rozvinula 16. 11. 2020 v rozhovoru pro Český rozhlas Dvojku, jehož poslech vám přiblíží nejen spisovatelku, režisérku a scénaristku, ale především sympatickou mladou ženu.

KRAJČO BABINSKÁ, Karin. Hvězdy na cestě.
Brno: CPress, 2020. 302 stran.

M jako máma

Eleanor O'Reilly

text: Dana Butorová

Desetiletá Jenny si píše deník, vlastně - píše dopisy Anne Frankové: „...je mi líto, jak píšeš o těch bombách a dětech a střílení, kterého se tolik bojíš. Babička vždycky říká, že když víš jen Ty, že se bojíš, pak jsi hrdina. Babička taky říkává, že se narodila rok potom, co sis začala psát deník, ale táta tvrdí, že je daleko starší. Táta říká, že na babičku nejde použít ani uhlíková metoda, což je moderní metoda měření stáří. To jsem si taky vygooglovala.“ Anne Franková a také babička pomáhají Jenny vyrovnat se s nelehkou životní situací.

Byť jde o knihu s vážným tématem autismu a smutným příběhem mámy po mozkové mrtvici, mohu vám zaručit, že se místy budete smát. A nebude to mít na svědomí nikdo jiný, než Jennyina a Jacobova babička, která si jako správný generál vezme na povel domácnost rodiny Augusttových. Babička svou moudrostí a realistickým životním postojem zpacifikuje momentálně nezaměstnaného tatínka, svým klidem a trpělivostí dává řád každickému okamžiku pětiletého autistického Jacoba, je

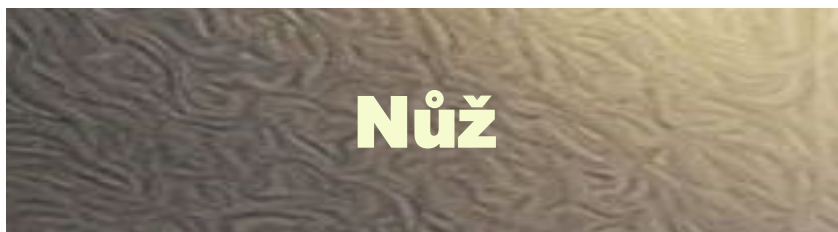
oporou své vnučce Jenny a s nekonečnou láskou se dokáže postarat o jejich mámu, svou dceru Annette. Ta je po mrtvici nepohyblivá, na nic si nevzpomíná, nemluví. Nemluví stejně jako Jacob, na jehož první slůvka netrpělivě čeká celá rodina. Snad proto si Jacob najde k handicapované mamince cestu dříve než Jenny, která se mamincina vzhledu zprvu lekne. Nejvíce jasno v tom má ale opět babička. Aby se své dceři přiblížila a vše jí usnadnila, nechá si u kadeřníka oholit vlasy. Rázem vidí Jenny místo ní strýčka Festera z Addamsovy rodiny a dusí v sobě smích. A když prodávčka v cukrárně řekne babičce, že jí nový účes sluší, odvětí babička s humorem jí vlastním: „Bodejť. Jako hovnu na lopatě.“

M jako máma je prvotinou irské autorky Eleanor O'Reilly, která vystudovala tvůrčí psaní. V knížce jsou občasné méně záživné pasáže vyváženy jednak babiččiným optimistickým životním postojem, jednak velmi specifickým a emotivním výrazivem. To autorka použila, aby čtenáři přiblížila jak svět autistického dítěte, tak i člověka stíženého mrtvicí. Příběh irské rodiny je ukázkou toho, jak i náročné situace v životě lze zvládnout, když držíte pospolu, neztrácíte naději a ještě lépe – máte vedle sebe toho správného člověka. Augusttovi mají babičku, a tak se v závěru příběhu dočkáte prvního Jacobova slova i prvních vět mámy.

O'REILLY, Eleanor. M jako máma.

Praha: Domino, 2020. 367 stran.

Jo Nesbo

text: Bohdan BoboKing Volejníček

V roce 2015 u nás vyšla desátá kniha z cyklu Harry Hole pod názvem „Policie“, která dle všeho měla tento fenomenální cyklus ukončit. Bývalý norský fotbalista a nyní světově proslulý autor (nejen) detektivek Jo Nesbo (1960) dokonce v rozvoru pro média uvedl, že tento díl se dá považovat za vhodný závěr, ale obratem dodal, že to asi stejně skončí jako vždy a časem zjistí, že by to s Harry Holem zkusil ještě jednou. A jak dnes víme, nezkusil to jen jednou, ale už dvakrát. A dle všech indicií ani teď to není „konečná“.

Hned v úvodu musím přiznat, že tento cyklus má skutečně tisíce nadšených fanoušků, kteří na dotaz typu: „Kniha Nůž mne zaujala, ale pochopím ji, když jsem nic jiného ze seriálu nečetl?“ odpoví jediné tak, že bezpodmínečně musíte začít od prvního případu. Ale já bych s čistým svědomím odpověděl, že nemusíte. Před lety jsem přečetl jeho knihu Sněhulák a byl jsem nadšen, i když to byla až osmá kniha o HH. Dokonce mi pár čtenářů vzkázalo, že Sněhulák je „best of“ a nic jiného ať raději nečtu. Letos s velkou slávou vyšel Nůž (orig. Kniv) a já ho zkusil opět, a pro pochopení děje mi skutečně nic nechybělo. Jednak dějová zápleтка

má svůj začátek i konec, a za druhé Nesbo v knize podrobně a čtivě rekapituluje minulost Harryho Høla, kdykoliv je to pro příběh vhodné. To jen pro vysvětlenou, že dílo recenzuji jako knihu a ne jako součást cyklu.

Středobodem popularity knih je samozřejmě Harry Hole, geniální kriminalista, který má na míle daleko k postavě decentního Hercula Poirota a mnohem blíže k postavě Sherlocka Holmese. Jen opium a kokain nahradíme alkoholem, skutečně velkým množstvím alkoholu, a hraní na housle vystřídá tvrdá rocková hudba. Takový je špičkový detektiv kriminálky v Oslo, který se stal skutečnou legendou. A to nejen díky svému břitkému rozumu, ale i díky svým mnohdy neortodoxním postupům, které jsou v příkrém rozporu s oficiálními pravidly pro vyšetřování. K ránu nemá daleko, na druhou stranu i on jich dost schytal, jak dokládá jeho obličej.

Jediná láska jeho života, jeho žena Ráchel, na kterou je doslova patologicky fixovaný, už nevydržela jeho opilecké excesy a vyhodila ho z domu. Harry to řeší konzumací alkoholu v takovém množství, až by se propil k smrti. Po jedné takové noci v hospodě se probudí v posteli, nic z posledních hodin si nepamatuje, jen je překvapen, že je celý od krve. Dozvídá se, že se v hospodě popral, takže krev je od toho. Jenže o pár hodin později se ukáže, že jeho Ráchel někdo ubodal. Najdou ji doma v kuchyni na podlaze s třemi bodnými ranami v těle. A v ten moment začíná mít Harry nepříjemné tušení, jestli skutečně všechna krev na jeho kalhotách je pouze z opilecké rvačky. Případu se překvapivě zhostí elitní jednotka Kripos, což Harryho donutí hledat vraha na vlastní pěst.

Nesbo si ve skvěle koncipovaném příběhu hraje nejen s Harrym, ale i se čtenářem. Co se zdá očividné od prvních stránek, nemusí být pravda. Můžeme říci, že Harry jde od jednoho nezdaru k druhému. Stopy vypadají jednoznačně, dokud se neukáže, že jsou špatně interpretovány. Jasní pachatelé činu, vlastně pomsty, jsou chtě nechtě z Harryho seznamu odškrtná-

váni. Začíná se téměř plnit jeho obava, že pachatel je ten s iniciálami HH.

Nesbo po těch letech ví, jak čtenáře napínat, jak si pohrávat s postavou svého Harryho. Kolem bloudí spousta duší, které jsou černější než samotné peklo, ale mnohé se dokonale maskují „svatozáří“, která dokáže ošálit i Harryho, a tedy i čtenáře. I bez zbytečných potoků krve a násilí autor v tomto příběhu dovede mnohé na pokraj šílenství. A šílenství je ve své podstatě i jediné řešení, které Harryho napadá. Závěr je pak doslova překvapením, když tzv. právo a spravedlnost se dá pochopit i jinak, tak „po holeovsku“.

V osvědčeném překladu Kateřiny Křišťůfkové vydalo nakl. Kniha Zlín v roce 2019.

NESBØ, Jo. Nůž.

Praha: Kniha Zlín, 2019. 581 stran.

Kočka na cestách

Hiro Arikawa

text: Bohdan BoboKing Volejníček

Myslím, že můžu s klidem říci, že současný svět je světem domácích mazlíčků. Statisticky jsou Češi v Evropě absolutní špička v množství psů a koček, které žijí v našich domácnostech. Nijak proto nepřekvapí, když se naši mazlíčci objevují i v literatuře. Vzpomeňme si na naši populární knížku Povídaní o pejskovi a kočičce nebo knihy a filmy o kocourkovi Fiškusovi, se kterými jsem strávil dětství svých dětí. Ale i dospělácká bibliografie obsahuje několik velkých „mazlíčkových“ bestsellerů z posledních let, jako Kocour Bob, Psí poslání či Dalajlamova kočka.

Země vycházejícího slunce, Japonsko, patří k zemím, kde je kočka symbolem štěstí a pohody pro domácnost. V posledních letech se k českému čtenáři dostala např. kniha Kočičí host od Takaši Hiraideho, kterou letos doplnil román „Kočka na cestách“ od autorky Hiro Arikawy (*1972). Je to příběh Satorua, svobodného muže, a jeho kocoura

s žensky znějícím jménem Nana, který je vlastně i vypravěčem celého příběhu. Už z toho důvodu může být čtenářům jasné, že kniha je ve své podstatě založena na kontrastu – pohled koček na tento svět versus realita vnímaná námi lidmi. Nemůžu říct, že je to humorné srovnávání, ani že by celý příběh spadl do této charakteristiky. Je to typicky japonský dojemný příběh, napsaný ženskou autorkou, ve kterém se odráží tragédie života, protkaná úsměvnými komentáři a příhodami, spojenými s životem s kočkou. Ani to není běžný příběh milovníka koček, který si vybere své kotě. Naopak, je to příběh toulavé kočky, která si žije svým svobodným kočičím životem, dokud si neoblíbí jako své odpočinkové místo kapotu stříbrné dodávky. Dodávka patří Satoruovi, kočkomilovi, který si kočky samozřejmě všimne, a tak jí začíná nosit dobroty a naváže s ní jistý vzájemně akceptovaný vztah „starých známých“.

Vše se změní jednoho dne, kdy kocoura přejede auto a těžce zraněného ho Satoru najde a odveze na veterinu. Jenže ho nemůže opět pohodit ven, a tak si ho vezme do bytu. Na pár týdnů rekonvalescence, z kterých se nakonec stane pět let. Skutečný příběh ale začíná až dnem, kdy Satoru musí z nevyjasněných osobních důvodů svého kocoura Nana udat někomu jinému. A tak začíná ona „kočka na cestách“. Nanu, Satoru a stříbrná dodávka na cestě po Japonsku a vlastně celém životě Satorua. Postupně tak projíždí jednotlivé kouty Japonska, kde žijí lidé, kteří v Satoruově životě znamenali pilíře jistoty, pevná přátelství, která vydržela celá desetiletí. Skrze Kósuke, Jošimine, Sugi a Čikalo a jeho tety Noriko se nám pomalu rozbaluje jeho nepříliš šťastný život. Téměř chronologicky tak nahlížíme na jednotlivé životní etapy, které jsou vždy spojené s tím jedním konkrétním přítelem, jenž slíbil, že si kocoura adoptuje. Jenže i přes dobré úmysly to nakonec nikdy nevyjde a Nanu a Satoru pokračují

k dalšímu jménu v seznamu. Jejich cesta končí u tety Noriko na severu Japonska v Sapporu. S tím se také dozvíme i skutečný důvod, proč se Satoru musí svého kocoura zbavit, či spíše ho udat dobrým lidem.

„Kočka na cestách“ je přesně to, co se píše na zadním přebalu knihy – dojemný příběh o jednom kocourovi a jeho páníčkovi. Je to samozřejmě příběh o kočce, ale zároveň i životní osud jednoho člověka, který si přes veškeré osudové rány v sobě zachoval vnitřní klid a spokojenost s životem. O ochotě a lásce, oddanosti a přijímání krásy života. Ta jistá melancholie jako z japonských romantických filmů je tady skvěle vyvážena, můžeme říci, komentáři kocoura, který život vidí z jiné, pragmatické a praktické stránky života, samozřejmě s ohledem na kočičí potřeby. Z čehož vznikají právě ty až úsměvné situace. Kniha se dočkala i filmového zpracování v roce 2018.

Knihu „Kočka na cestách“ (orig. Tabineko Ripouto, 2015) z japonštiny přeložila Anna Cima, vydal Dobrovský s.r.o. v edici Kontrast v roce 2020.

ARIKAWA, Hiro. Kočka na cestách.

Praha: Dobrovský s.r.o., 2020. 234 stran.

Malá ochutnávka z knižních novinek hudebního oddělení

text: Jana Martiníková

Jiří Žák

Karel Gott – ilustrovaný životopis

Karel Gott byl v dětství hluboce přesvědčený, že se stane malířem. Osud to nakonec zařídil úplně jinak, ale Jiří Žák by Gotta určitě potěšil: nenapsal o něm „obyčejný“ text, jaké o něm už napsali mnozí. Místo toho jako by pomocí slov maloval řadu obrazů. Ztvárnil výrazné, „sytě barevné“ okamžiky umělcova života.

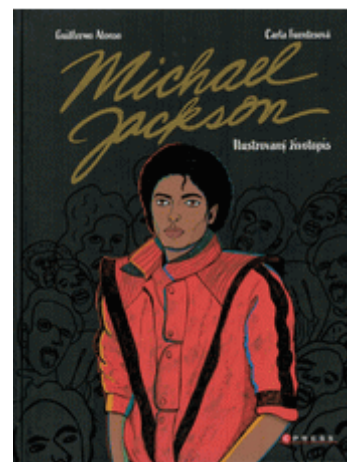
„...a že lidský život se skládá ze skutečností, ale i lží a že v životě

tak známého umělce se mísí realita s fikcí tak dokonale, že se obě překrývají a ta druhá často nabývá vrchu. Poslouchal jsem Karla Gotta víc než šedesát let, a přesto jsem ho vlastně vůbec neznal. Tak se o něm pokusím napsat jednu knihu. Ještě nevím, jaká bude, ale rozhodně to bude MOJE kniha. Můj pohled na Karla Gotta. Moje vyznání.“

Fiktivní rozhovor zpěváka s autorem je napsán krásným, až poetickým jazykem, který se dobře doplňuje se zdařilými ilustracemi Matěje Pospíšila. Ty tvoří pestrou sadu zpěvákových portrétů. A právě proto, že jde o kreslené portréty a ne fotografie, jsou zvláštní, působivé. Vznikla tak útlá knížka, která není přeplněná věcnými informacemi, neobsahuje diskografii ani data všech koncertů, zato však potěší srdce i oko Gottova fanouška. Knížka, u které se dobře vzpomíná.

Guillermo Alonso

Michael Jackson – ilustrovaný životopis

Jestliže ilustrovaný životopis Karla Gotta působí harmonickým, poklidným dojmem, pak jeho pravým opakem je tato publikace, útočící na čtenářův zrak křiklavými barvami a obrázky plnými dynamiky a energie. Jak jinak také kreslit (a psát) příběh kontroverzního krále popu, tajemné a rozporuplné osobnosti, která na sebe dokázala strhnout pozornost už v dětském věku?

„Spousta lidí, včetně nahrávací společnosti, měla v té době podezření, že Michael je liliput. Že jeho otec je profesionální podvodník a jeho talentované dítě není nikdo jiný než výjimečný dospělý muž malého vzrůstu. Protože přece není možné, aby devítileté dítě takto zpívalo a tancovalo.“

Michaela Jacksona je možné zbožňovat, případně ho nenávidět kvůli jeho skandálům, ale nedá se na něj zapomenout. Na jeho hity, originální zpěv, taneční figury, ve své době novátorské videoklipy, na všechno, čím ovlivnil populární hudbu. Kniha nás poutavým vyprávěním Guillerma Alonsa i obrázky Carly Fuentesové provede celým zpěvákovým životem, od narození ve městě Gary na Jackson Street (vtipná náhoda, že?) přes jeho hudební začátky, vzestup k úspěchům, ale také cestu „soukromým peklem“, které bývá tak často odvrácenou stranou slávy a popularity.

Slavní čeští skladatelé

Knihu s podtitulem „Bedřich Smetana, Antonín Dvořák, Leoš Janáček, Bohuslav Martinů“ vydalo v roce 2020 Národní muzeum v Praze. Není to o další z řady běžných monografií o našich hudebních velikánech, jak by se mohlo na první pohled zdát. Když publikaci otevřeme, zjistíme, že je to ve skutečnosti textově rozšířený katalog výstavy, probíhající v Historické budově Národního muzea. Autory jsou muzikologové San-

dra Bergmannová, Aleš Březina, Veronika Vejvodová a Jiří Zahradka.

Každému ze skladatelů je věnováno kolem 90 stran, na kterých se podařilo výborně propojit odborný text s množstvím obrazových příloh z muzejních fondů. Medailonky jsou vždy rozdělené na několik témat, jako Skladatel a život, Dílo, Inspirace, Životní osudy promítnuté v tvorbě, Ženy, Dobové události, Pracovní a životní režim, Tvůrčí proces, Cesty a pobyty, Slavní interpreti... Spousta informací, doplněná obrazovými dokumenty, kde si prohlédnete např. portréty skladatelů, jejich blízkých, fotografie, notové záznamy, divadelní kostýmy, dochované předměty, jako třeba violu Antonína Dvořáka, Smetanovo naslouchadlo či klobouk Leoše Janáčka. Skvělá kniha pro každého, kdo se chce poučit zábavným způsobem.

Ondřej Bezr

Luboš Andršt - Ještě hraju vestoje

Text knihy začal vznikat v roce 2018 jako rozhovor k tehdejšímu (těžko uvěřitelným) sedmdesátinám vynikajícího kytaristy, skladatele a hudebního pedagoga. Pokud máte k hudbě blízko, je možné, že se vám dostala do ruky jeho třídílná kytarová škola „Jazz, rock, blues“, nebo se vám vybaví Andrštovy muzikantské výkony

v souborech Energit, Jazz Q či nověji v jeho Blues Bandu a jazzovém kvartetu Luboš Andršt Group. Spolupracoval s Martinem Kratochvílem, Jiřím Stivínem, Emilem Viklickým, Vladimírem Mišíkem, Michalem Prokopem... Sám je také autorem více než 90 původních skladeb. Je tedy jasné, že při přípravě knihy bylo na co a na koho vzpomínat a o čem vyprávět. Výsledkem je 312 stránek dobře a svižně napsaného textu, nabitého povídáním o hudbě a hudebnících. K tomu účtyhodná diskografie a zajímavé fotky. Ale jako ukázkou jsem zvolila kratičkou kapitolku, jakési zamyšlení - vyznání, nazvané Zvuk.

*„Mám rád ticho. Pokud ale nemůže být ticho, pak je druhým nejkrásnějším zvukem hudba. Zvukové vibrace jsou výrazem samotné existence a mystického propojení našich životů. Věřím, že Bůh vám dá nějaký talent, ale když ho nevyužíváte správným způsobem, zase vám ho vezme. Zažil jsem několik muzikantů, kteří potom, co odešli hrát špatnou hudbu, úplně ztratili jiskru. To, co posloucháte nebo dokonce hrajete, vás vždyc-
ky ovlivní. Proto se pečlivě vyhýbám muzice, která mě neoslovuje. Ne-
chci, aby mi uvízla v hlavě. Co je pro koho ta správná hudba, vám říká
váš vnitřní hlas. Ten hlas je ale velmi slabý, a když ho přehlušíte, můžete
o něj navždycky přijít.“*

Tipy z našich dětských knihoven

Několik zajímavých tipů z produkce dětských knih, které jsou ve fondech KMO, nám opět představí Denisa Hrubá.

Na Titaniku Katrina Charman

První kniha ze série Zvířecí hrdinové se odehrává na světoznámé zaoceánské lodi jménem TITANIK.

Hlavním zvířecím hrdinou této knihy je pejsek Mutt, který se dostane na Titanik jako černý pasažér, protože nechce nechat odjet svou paničku Alici za oceán samotnou. Na Titanik mu pomůže krysák Leon.

Co se stane, když ho objeví kapitánova kočka Clara? Udá ho jako černého pasažéra? Co se stane se všemi zvířátky po nárazu Titaniku na ledovec? Budou mazlíčci nějak užiteční při záchraně? Přežijí všichni? Jste nadšenci do historie a chcete, aby se i vaše děti dozvěděly něco o Titaniku nenásilnou formou a prostřednictvím příběhu? Není lepší volby.... a napínavější.

(čtenářské určení 9-12 let)

Výprava do Antarktidy

Katrina Charman

Dalším hrdinou v sérii knih Zvířecí hrdinové je pes Samson, který se stává součástí výpravy do Antarktidy.

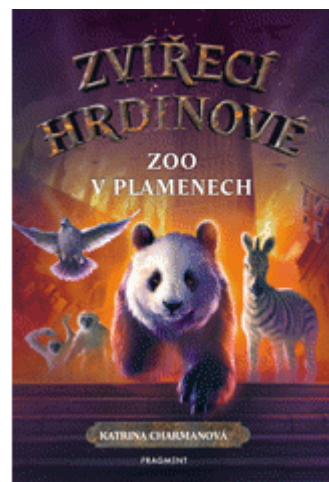
Samson se nejvíce ze všeho těší na sníh a vítr, kterého bude na ledových pláních neskutečně mnoho. Ovšem ne všichni členové smečky, která se vydává na tuto výpravu, se těší. Mnozí psi by se co nejrychleji chtěli vrátit domů.

Velký problém nastane, když jejich loď uvízne v ledu. Podaří se všem lidským i zvířecím členům posádky přežít několik měsíců na ledové kře? Dostanou se na pevninu?

(čtenářské určení 9-12 let)

Zoo v plamenech

Katrina Charman

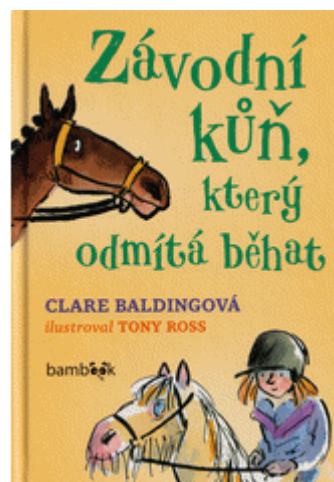
Zatím poslední kniha se Zvířecími hrdiny se odehrává v londýnské ZOO během druhé světové války.

Hlavním hrdinou je zde poštovní holub Francis, který má předat důležitý vzkaz spojencům. Bohužel je raněn a musí přistát v londýnské ZOO. Přistane u klece pandy Ming, která se rozhodne mu pomoci a společně s dalšími zvířaty ze ZOO a ošetřovatelem pomohou Francisovi doručit tajnou zprávu spojencům, aby nebyla zničena nejen ZOO, ale ani kousek Londýna.

(čtenářské určení 9-12 let)

Závodní kůň, který odmítá běhat

Clare Balding

Kája žije se svými rodiči a sourozenci na farmě, kde chovají různá zvířata, jako např. krávy, slepice... Ale bohužel nevlastní žádného koně. Jednoho dne si vytouženého koně dovezou na farmu. Bohužel je to ale kůň závodní, a k tomu se mu nechce za žádnou cenu běhat. Ovšem Kája by si moc přála, aby se její kůň jménem Vznešený Bojovník rozběhl a vyhrál dostihy, protože pak by nemuseli jejich milovanou farmu včetně Bojovníka prodat.

Proč si musí Kája pořídit i poníka Percyho? Jak jí a Bojovníkovi pomůže Percy při dostizích? Poběží Bojovník dostih?

(čtenářské určení 9-12 let)

Závodní kůň, který se ztratil

Clare Balding

Jak už název napovídá, závodní kůň Bojovník zmizel. Co se stalo? Utekl snad Bojovník natruc, protože se nechce zúčastnit dostihů, nebo byl snad ukraden? Bude se muset rodina Káji stěhovat, nebo se Bojovník najde a vše se vysvětlí? Pomůže Káji s pátráním policie, nebo si musí Kája poradit sama?

(čtenářské určení 9-12 let)

Knihovna Podroužkova, nejmodernější knihovna nejen v Porubě, ale v celé Ostravě

Dne 19. 2. 2021, což bylo přesně 100 let od momentu, kdy si mohli Ostravané poprvé půjčit knihu ve Veřejné knihovně, mělo proběhnout slavnostní otevření nově zrekonstruované pobočky KMO na ulici Podroužkova v Ostravě-Porubě. Kvůli současné pandemické situaci se uskutečnila pouze miniverze pro pana primátora, paní starostku Ostravy-Poruby a dva náměstky z vedení města.

Ovšem čtenáři o otevření naší zrekonstruované pobočky nepřišli. Dne 22. 2. 2021 přesně v 8 hodin se knihovna čtenářům skutečně otevřela. Je fakt, že zatím jen prostřednictvím výdejního okénka, ale otevřela. To nejhezčí, kromě knih, na naše návštěvníky však teprve čeká. Snad brzy otevřené okénko nahradí otevřené dveře knihovny. Pobočka se touto rozsáhlou rekonstrukcí stala bezkonkurenčně největší knihovnou v Porubě. Vše zde dýchá a voní novotou a... ale nepředbíhejme.

Knihovna prošla během roku a půl kompletní rekonstrukcí a rozšířením vnitřních prostor se vším, co k tomu patří. Tedy i vybavením novým nábytkem, regály a spoustou zajímavých a příjemných prvků pro zkvalitnění a zpříjemnění služeb našim čtenářům.

Po rekonstrukci byla knihovna dle plánu rozdělena na dvě základní části. Na oddělení pro dospělé a oddělení pro děti a mládež. Oddělení pro dospělé se nachází ve dvou podlažích. Přízemí naplňují beletrie a časopisy, v prvním patře pak čtenáři najdou naučnou literaturu, sci-fi, drama a poezii. Tamtéž se také nachází přednáškový sál pro budoucí akce.

Oddělení pro děti je vpravo od hlavního vchodu v přízemní části budovy a i zde máme mnoho atraktivních prvků – houpací křesla, barevné zálivy pro nejmenší děti s kruhovými koberci, LED podsvícení vybraných regálů aj.

A ještě jedno prvenství: zatím jako jediná pobočka má Podroužkova vnitřní knihobox. V budově se nově nachází i tréninková kavárna, kterou provozuje Mental Café - <http://www.mentalcafe.cz/>. Příjemná a vždy usměvavá obsluha kavárny vaří výbornou kávu, která dotváří skvělou atmosféru pro četbu. V nynější době také fungují prostřednictvím výdejního okénka, ale snad i toto se brzy změní. V patře nad oddělením pro děti jsou ještě sály a zázemí, které bude brzy využíváno organizací Senioři ČR - <https://senioricr.cz/>.

text a foto: Denisa Hrubá

**„Vytrvalost není dlouhý závod, je to mnoho závodů
jeden za druhým.“**

Walter Elliot